

Sz. MOLNÁR FERENC

KÉT GONDOLAT

*Ha a keserű epe beleköp,
mit mondok majd, december huszonöt?
Erőből csak gyalázat marad Éva-napra,
tetőn a jóságot álommá rázza a túlelél,
és kedves asztma, mi fojtogatja az indulatot,
ott, hol az angyalt is űzi csillaga,
ha a létra-sors egy vacak kétéltű,
melyet da Vinci mester boncolgatott.*

*Gyertyafényed ha agyonüt,
mit mondasz majd, december huszonöt?
Nem... Annak fonákja már a foltja,
eső mosta, faggyá alázza a tetű,
s csendes lesz a fa, mely égette a tegnapot,
és a pásztort itt ugatja a kutya,
ha cérnán lóg a holnap, s forró tű
szegi meg a szombatot.*

ha-don

*ha tárcámból csak sánta gondolat telik
kipréselnék az aszályból is valamit
de kép színe reszket, vár egy fogást
fotóst sötétben csalja meg a pártfogás
a téma tabu, a pillanat se epigon
alvilág nyílik, dudás a színpadon*